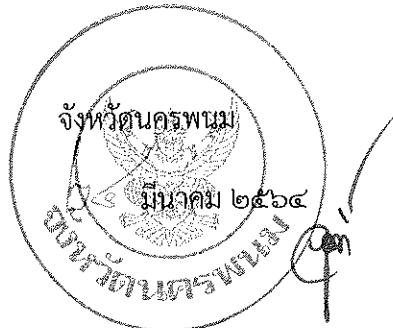

ที่ นพ ๐๐๒๓.๔/ว ๘๘๙

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม และ เทศบาลเมืองนครพนม

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้จัดส่งภูมิประทวนกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ.๒๕๖๔ เพื่อแจ้งองค์กรปกครองท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติพร้อมทั้งประกาศให้ประชาชนในท้องที่ทราบด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งพร้อมนี้

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานภัยธรรมชาติ ระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
โทร. ๐-๔๒๔๑-๕๗๑๐

ก. ๒๒.๙.๖๔

ก. ๒๒.๙.๖๔

ก. ๒๒.๙.๖๔	๑๗๔	๑๗๔	๒๖๗๓	๒๓.๙.๒๕๖๔
๑๗๔	๑๗๔	๑๗๔	๑๗๔	๑๗๔

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด (ตามบัญชีแบบท้าย)

ด้วยกรมโยธาธิการและผังเมืองแจ้งว่า กฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๖ ก วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จึงขอส่งกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามจังหวัดที่มีรายชื่อตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ทราบและถือปฏิบัติ พร้อมทั้งประกาศให้ประชาชนในท้องที่ทราบด้วย รายละเอียดปรากฏตาม QR – Code ท้ายหนังสือนี้

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
ก. ๒๒.๙.๖๔

ก. ๒๒.๙.๖๔

โทร./ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๕๐๓๖

- เรียน ๑. จังหวัดกรุงปี
๒. จังหวัดกาญจนบุรี
๓. จังหวัดกำแพงเพชร
๔. จังหวัดชัยนาท
๕. จังหวัดชุมพร
๖. จังหวัดเชียงราย
๗. จังหวัดเชียงใหม่
๘. จังหวัดตรัง^๙
๙. จังหวัดตาก
๑๐. จังหวัดนราธิวาส
๑๑. จังหวัดนราธิวาส
๑๒. จังหวัดนราธิวาส
๑๓. จังหวัดนราธิวาส
๑๔. จังหวัดน่าน
๑๕. จังหวัดหนองคาย^{๑๖}
๑๖. จังหวัดบึงกาฬ
๑๗. จังหวัดปทุมธานี^{๑๘}
๑๘. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์^{๑๙}
๑๙. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา^{๒๐}
๒๐. จังหวัดพังงา^{๒๑}
๒๑. จังหวัดพิษณุโลก^{๒๒}
๒๒. จังหวัดเพชรบุรี^{๒๓}
๒๓. จังหวัดแพร่^{๒๔}
๒๔. จังหวัดพะเยา^{๒๕}
๒๕. จังหวัดภูเก็ต^{๒๖}
๒๖. จังหวัดแม่ฮ่องสอน^{๒๗}
๒๗. จังหวัดระนอง^{๒๘}
๒๘. จังหวัดราชบุรี^{๒๙}
๒๙. จังหวัดลำปาง^{๓๐}
๓๐. จังหวัดลำพูน^{๓๑}
๓๑. จังหวัดเลย^{๓๒}
๓๒. จังหวัดสangkhla^{๓๓}
๓๓. จังหวัดสตูล^{๓๔}
๓๔. จังหวัดสมุทรปราการ^{๓๕}
๓๕. จังหวัดสมุทรสงคราม^{๓๖}
๓๖. จังหวัดสมุทรสาคร^{๓๗}
๓๗. จังหวัดสุโขทัย^{๓๘}
๓๘. จังหวัดสุพรรณบุรี^{๓๙}

กฎกระทรวง

กำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร
และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๗๒ มาตรา ๘ (๑) (๓) (๑๑) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๗๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๗๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ออกราชกิจจานุเบกษาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“บริเวณที่ ๑” หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่า อาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ได้แก่ จังหวัดกระปี จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดนครพนม จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสตูล จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดหนองคาย

“บริเวณที่ ๒” หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสถียรภาพในระดับปานกลางเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครปฐม จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพังงา

จังหวัดภูเก็ต จังหวัตระนอง จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม
จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

“บริเวณที่ ๓” หมายความว่า บริเวณหรือพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับ
ผลกระทบทางด้านความมั่นคงแข็งแรงและเสียหายในระดับสูงเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว
ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา^๑
จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์

“ผู้ออกแบบ” หมายความว่า ผู้ออกแบบงานสถาปัตยกรรมหรือออกแบบ และคำนวณ
งานวิศวกรรม

“ผู้ออกแบบและคำนวณ” หมายความว่า วิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรรมซึ่งทำหน้าที่จัดทำ
รายการคำนวณ แบบแปลน และรายละเอียดในการก่อสร้างอาคารด้านวิศวกรรม

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับในบริเวณและอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณที่ ๑ และบริเวณที่ ๒

(ก) อาคารที่จำเป็นต่อการช่วยเหลือและบรรเทาภัยหลังเกิดเหตุภัยธรรมชาติแผ่นดินไหว ได้แก่
สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สถานีดับเพลิง อาคารศูนย์บรรเทาสาธารณภัย อาคารศูนย์สื่อสาร
ท่าอากาศยาน โรงไฟฟ้า หรือโรงผลิตและเก็บน้ำประปา

(ข) คลังสินค้าที่ใช้เป็นสถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย
ประเภทวัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุมีพิษ หรือวัตถุกันมั่นตั้งสี

(ค) โรงงานอุตสาหกรรม หอประชุม ศาสนสถาน สนามกีฬา อัฒจันทร์ สถานีขนส่ง
สถานบริการ หรือท่าจอดเรือ ที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่ ๖๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ง) หอศิลป์ พิพิธภัณฑสถาน หรือสถานศึกษา ที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร
ขึ้นไป

(จ) หอสมุดที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ฉ) ตลาด ห้างสรรพสินค้า หรือศูนย์การค้า ที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร
ขึ้นไป

(ช) โรงเรียน อาคารอゆวाचัยรวม อาคารชุด หรือหอพัก ที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่
๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ช) อาคารจอดรถที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ฉ) สถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน สถานให้บริการคุณภาพผู้สูงอายุ หรือสถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุ
ที่มีพื้นที่อาคารตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ญ) เรือนจำตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

(ฎ) อาคารขนาดใหญ่พิเศษ

(ฏ) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๗๕ เมตร หรือ ๕ ชั้นขึ้นไป

(ก) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางต่ำกว่าตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว

(ก) อุโมงค์ที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมชนิด

(ก) เขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนทดน้ำ หรือฝายทดน้ำ ที่ตัวเขื่อนหรือตัวฝายมีความสูงตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารประกอบที่ใช้ในการบังคับหรือควบคุมน้ำของเขื่อนหรือของฝายดังกล่าว

(ก) อาคารที่ทำการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

(ก) เครื่องเล่นตามกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมเครื่องเล่น ที่โครงสร้างมีความสูงตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป

(ก) บริเวณที่ ๓

(ก) อาคารที่จำเป็นต่อการซ่อมเหลือและบรรเทาภัยหลังเกิดเหตุภัยแล่นดินให้ได้แก่ สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สถานที่บ้านเพลิง อาคารศูนย์บรรเทาสาธารณภัย อาคารศูนย์สื่อสาร ท่าอากาศยาน โรงไฟฟ้า หรือโรงงานผลิตและเก็บน้ำประปา

(ก) คลังสินค้าที่ใช้เป็นสถานที่เก็บรักษาต่ำกว่าตู้อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยตู้อันตราย ประเภทหัวตุ่นระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุมีพิษ หรือวัตถุกัมมันตรังสี

(ก) อาคารสาธารณะ

(ก) สถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน สถานให้บริการดูแลผู้สูงอายุ หรือสถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุ

(ก) เรือนจำตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

(ก) อาคารขนาดใหญ่พิเศษ

(ก) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๐ เมตร หรือ ๓ ชั้นขึ้นไป

(ก) สะพานหรือทางยกระดับที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางต่ำกว่าตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารที่ใช้ในการควบคุมการจราจรของสะพานหรือทางยกระดับดังกล่าว

(ก) อุโมงค์ที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมชนิด

(ก) เขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนทดน้ำ หรือฝายทดน้ำ ที่ตัวเขื่อนหรือตัวฝายมีความสูงตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป รวมถึงอาคารประกอบที่ใช้ในการบังคับหรือควบคุมน้ำของเขื่อน หรือของฝายดังกล่าว

(ก) อาคารที่ทำการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

(ก) อาคารอยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

(ก) เครื่องเล่นตามกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมเครื่องเล่น ที่โครงสร้างมีความสูงตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

การคำนวณพื้นที่อาคารตามวรรคหนึ่ง ให้นำพื้นที่ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องส้วม หรือพื้นที่ที่เกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมและอยู่ภายในอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย สำหรับการคำนวณพื้นที่อาคาร

ที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ ๑ หรือบริเวณที่ ๒ ซึ่งใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมทางประเพณีในอาคารหลังเดียวกัน หากนำพื้นที่ทุกกิจกรรมรวมกันแล้วเท่ากับหรือมากกว่าพื้นที่ที่กำหนดของกิจกรรมหนึ่งกิจการใด ในอาคารหลังนั้นตาม (๑) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ษ) หรือ (ภ) ให้ถือว่าอาคารหลังดังกล่าวอยู่ภายใต้ บังคับแห่งกฎกระทรวงนี้ด้วย

การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ ๔ การออกแบบอาคารตามข้อ ๕ ให้ผู้ออกแบบคำนึงถึงการจัดรูปแบบเรขาคณิต ของโครงสร้างอาคารให้มีเสถียรภาพในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว สำหรับอาคาร ที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ ๒ ซึ่งเป็นอาคารสูง และบริเวณที่ ๓ ให้ผู้ออกแบบคำนึงถึงส่วนประกอบ ของอาคารด้านสถาปัตยกรรมให้มีความมั่นคง ไม่พังทลาย หรือไม่ร่วงหล่นได้โดยง่ายด้วย

ข้อ ๖ การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารตามข้อ ๕ ให้ผู้ออกแบบและคำนวณ จัดโครงสร้างทั้งระบบ กำหนดรายละเอียดปลีกย่อยของชั้นส่วนโครงสร้างและบริเวณรอยต่อระหว่าง ปลายชั้นส่วนโครงสร้างต่าง ๆ อย่างน้อยให้มีความเหนียวเป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมอาคารประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าว ที่จัดทำโดยส่วนราชการอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องนั้น

การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารตามข้อ ๕ ที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ ๒ หรือบริเวณที่ ๓ ให้ผู้ออกแบบและคำนวณคำนวณให้อาคารสามารถรับแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวได้ด้วย โดยการคำนวณแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวต้องไม่ต่ำกว่าที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมอาคารประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ออกแบบและคำนวณต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมโยธา ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

ข้อ ๗ ในกรณีที่ยังไม่มีประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ ๖ และยังไม่มีหลักเกณฑ์ การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารเพื่อต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวที่จัดทำ โดยส่วนราชการอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องนั้น การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารตามข้อ ๕ ให้กระทำการโดยนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือได้รับการรับรอง โดยนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยนิติบุคคลนั้นต้องมีวิศวกรระดับ วุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาและลงลายมือชื่อ รับรองวิธีการคำนวณนั้นด้วย

ข้อ ๘ การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารตามข้อ ๕ ประเพณีใดที่ประกาศ ของรัฐมนตรีตามข้อ ๖ ยังไม่มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคาร เพื่อต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวสำหรับอาคารประเภทนั้นไว้ และยังไม่มีหลักเกณฑ์ การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารเพื่อต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวที่จัดทำ โดยส่วนราชการอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องนั้น การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารดังกล่าว

หน้า ๑๗

เล่ม ๓๙ ตอนที่ ๑๖ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ มีนาคม ๒๕๖๕

ให้กระทำโดยนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือได้รับการรับรองโดยนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยนิติบุคคลนั้นต้องมีวิศวกรรมระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาและลงลายมือชื่อรับรองวิธีการคำนวณนั้นด้วย

การออกแบบและคำนวณระดับความรุนแรงของแผ่นดินไหวของอาคารตามวรคหนึ่งให้ผู้ออกแบบและคำนวณใช้ค่าระดับความรุนแรงของแผ่นดินไหวไม่ต่ำกว่าระดับที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ ๖

ข้อ ๘ อาคารตามข้อ ๕ ที่มีอยู่แล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้

อาคารตามข้อ ๕ ที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และยังก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ หรือที่ได้ยื่นขออนุญาตหรือได้แจ้งการก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ และหากอาคารนั้นเป็นอาคารที่เคยอยู่ภายใต้บังคับของกฎกระทรวงกำหนดการรับน้ำหนัก ความด้านท่าน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการด้านท่านแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ด้วยกล่าวด้วยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก อనุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑๙

เล่ม ๓๓๔ ตอนที่ ๑๖ ก

ราชกิจจานุเบka

๕ มีนาคม ๒๕๖๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายธรรมฉบับนี้ คือ โดยที่การก่อสร้างอาคารในพื้นที่เสียงกัย แผ่นดินในวาระที่มีความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดิน ที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่พบว่ามีพื้นที่เสียงกัยแผ่นดินไหวในประเทศไทยมากขึ้นและเทคนิคการก่อสร้างอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวมีความทันสมัย ส่งผลให้การก่อสร้างอาคารในเขตท้องที่การปกครองบางพื้นที่ ที่เป็นพื้นที่เสียงกัยแผ่นดินไหวที่ตรวจพบใหม่ไม่ต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารให้มีการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว สมควรกำหนดพื้นที่เสียงกัยแผ่นดินไหวและกำหนดประเภทอาคาร ที่การออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารให้มีการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวเพิ่มเติม รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน และความคงทนของอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวใหม่ ให้มีความทันสมัยและมีความปลอดภัยแก่ประชาชนในการเข้าใช้อาคารมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้